

Ny miljö. Kamuskvartetten inledde sin nya konsertserie i tisdags med Brittens stråkkvartette flygplansfabriken på Sveaborg. Foto: Jussi Hellsten/Helsinki365.com.

Musikrecension: Generöst och självutlämnande

Wilhelm Kvist

Publicerad: 08.10.2014 18.29 • Uppdaterad: 09.10.2014 15.41

Kamuskvartettens initiativ att starta en ny kammarmusikserie med konserter på olika ställen i huvudstaden är lovvärt.

Kamuskvartetten

Teema@Helsinki-satsningens öppningskonsert i Flygplansfabriken på Sveaborg 7.10. Medv. Tuomas Katajala, tenor. Britten.

För bara några år sedan ägde en stor del av de klassiska kammarmusikkonserterna rum i Tölö, men efter att man varseblivit faktum har flera musiker aktivt sökt efter alternativ.

Kamuskvartettens initiativ att starta en ny kammarmusikserie med konserter på olika ställen i huvudstaden är lovvärt och seriens öppningskonsert i den gamla flygplansfabriken på Sveaborg visade att det nog finns ett och annat konsertutrymme i huvudstaden som väntar på att bli upptäckt. Akustiken i industrihallen är inte fantastisk, men förvånansvärt bra. Framför allt är det roligt att musik framförs på Sveaborg också under andra tider än Viapori Jazz.

Teema at Helsinki-seriens öppningskonsert hade havet som tema och fokuserade uteslutande på den kanske marinaste av tonsättare (vid sidan av **Lasse Mårtenson**), **Benjamin Britten**, för vilken havet utgjorde en aldrig sinande inspirationskälla. Bulken under konserten utgjordes av första och tredje stråkkvartetten medan **Jussi Lehtipuu** arrangerade av fyra folkvisor fungerade som krydda.

Ljusare än Sjostakovitj

Som tonsättare av stråkkvartetter kan man inte undgå att associera Britten med den sju år äldre **Sjostakovitj**, även om Britten bara skrev tre numrerade kvartetter, ett par onumrerade och några övriga stycken för kvartett.

Brittens kvartetter är ungefär lika introverta som Sjostakovitjs, men generellt är uttrycket ljusare och inte lika explicit deprimerat. Överlag är det intressant att iakttä den stilistiska rikedom i britten Brittens kvartetter, den sofistikerade satsen och utstuderade balansen och uppdelningen mellan de fyra stämmorna.

Detta gäller för både Kvartett nr. 1 från 1941, som skrevs under tonsättarens exil i Amerika, och för Kvartett nr. 3, som tonsättaren skrev under sitt sista levnadsår 1975, då redan svårt sargad av sjukdom och en hjärtoperation ett par år innan.

Vad kan man annat säga än att Brittens kvartetter är intensiv musik med en stilla, esoterisk aspekt och en mångskiftande och virtuos sida som tränger igenom det fritonala tonspråket, utan att glömma den kollektiva energin när fyra musiker strålar samman för gemensam sak.

Tuomas Katajalas tolkningar av de fyra folkmusiktonsättningarna, som Britten också skrev under exilen i Amerika, var nätta. Britten var inte särskilt bokstavstrogen i sina arrangeringar och därför känns sången om

Oliver Cromwell från Suffolk nästan som akrobatisk röstkonst med sina karikerade karaktärer, medan arrangemanget av den kändaste sången, *Greensleeves*, hållits mer eller mindre intakt.

Kamuskvartetten med **Terhi Paldanius, Jukka Untamala, Jussi Tuhkanen** och **Petja Kainulainen** spelar verkligen underbart ihop, energiskt och musikaliskt, och det är bara att lyckönska kvartetten på den utstakade vägen där man håller den kammarmusikaliska fanan högt och skapar sig en egen synlig profil.

Pluspoäng för generöst självutlämnande och ironiserande programbladstexter.

Nästa konsert i serien fokuserar på olika arrangemang och ordnas den 8 november i Mikael Agricola kyrka. Gäster är pianisten Paavali Jumppanen, flöjtisten Hanna Kinnunen och klarinettisten Olli Leppäniemi. Mera info på www.teemahelsinki.fi.